DOMÁCE SLUŽBY BOŽIE NA 20. NEDEĽU PO SVÄTEJ TROJICI

(25. októbra 2020, 9⁰⁰ h. Kežmarok, 10³⁰ h. Ľubica)

Oslovenie

V mene Boha: Otca i Syna, i Ducha Svätého. Amen.

Srdečne vás pozdravujem, bratia a sestry, v dnešnú 20. nedeľu po Svätej Trojici. Od tejto nedele sa vám budeme v Tatranskom senioráte prihovárať prostredníctvom On-line priestoru, cez ktorý chceme do vašich domácnosti priniesť Božie slovo k povzbudeniu života v tejto zložitej situácii koronavírusu. I v dnešnú nedeľu chceme vás povzbudiť k tomu, aby ste v dôvere prostredníctvom modlitby predstupovali pred Hospodina, a tak mu predkladali všetko to, čo vás ťaží a trápi, ale i to z čoho prežívate radosť všedného dňa.

Tieto bohoslužby začneme predspevom Najsvätejší.

Pieseň: ***ES: 190 – Hospodine, večný Pane***

1. Hospodine, večný Pane, / hriechy svoje vyznávame, / nerátaj ich, ku nám sa skloň, / Bože, Kyrie elejson!
2. Preveľká je naša vina; / Ty však dal si svojho Syna, / ktorý je z hriechov záchrancom, / Bože, Kyrie elejson!
3. Srdce naše pevne verí, / že odpustíš hriešnikovi / pre svoju smrť, bolestný skon, / Kriste, Kyrie elejson!
4. Ty si naša večná Spása, / v Tebe nebo otvára sa, / doveď nás pred svoj slávny trón, / Kriste, Kyrie elejson!

Modlitba

Pane Bože, nebeský Otče, prosíme Ťa pokorne, ráč nám popriať ducha pravdy, pokoja a pravej múdrosti, aby sme dobre poznali a ochotne plnili, čo sa Tebe ľúbi. Udržuj nás neustále vo svojej láske a milosti, aby sme dobrým a účinným kresťanským životom vzdávali česť Tvojmu menu. Daj nám tu na zemi pobožne žiť a využívať daný čas milosti. Teba chceme chváliť časne i na veky vekov. Amen.

Epištola: ***Efezským 5,15-21***

15Prísne teda dbajte, ako obcujete, nie ako nemúdri, ale ako múdri. 16Vykupujte čas, lebo dni sú zlé. 17Preto nebuďte nerozumní, ale rozumejte, čo je vôľa Pánova. 18A neopíjajte sa vínom, v ktorom je roztopašnosť, ale buďte naplnení Duchom. 19Hovorte medzi sebou v žalmoch, hymnách a duchovných piesňach, spievajte a plesajte Pánovi srdcom. 20Dobrorečte stále za všetko Bohu a Otcovi v mene nášho Pána Ježiša Krista. 21Buďte si vospolok poddaní v bázni Kristovej.

Slovo nášho Boha zostáva naveky.

Pieseň: ***ES: 308 – Modli sa často*** *(Melódia: Kto len na Boha sa spolieha)*

1. Modli sa často a s radosťou / hľaď k Otcovi nebeskému, / aby Ťa obdaril milosťou, / posilnil k dielu dobrému, / cti ho a, srdce Mu oddaj, / tak horlivo sa modlievaj.
2. V duchu a v pravde sa modlievaj, / Boh Duch je, prameň svätosti, / mnohovravnosti sa vyhýbaj, / neslúži ona Božej cti. / Vrúcnosť a nie mnoho rečí / o pravej modlitbe svedčí.
3. Modlievaj sa na každom mieste / k všadeprítomnému Bohu, / veď myseľ vrúca, srdce čisté / sú najmilším chrámom Jemu. / Tvoj hlas i v komôrke čuje, / nad pokorným sa zmiluje.
4. Modli sa v bratskom spoločenstve, / modli sa doma i v chráme, / svedčí o úprimnom kresťanstve, / keď Boha svetu vyznáme; / nábožnosť vrúcnejšia býva, / keď mnoho sŕdc v jedno splýva.
5. Nemodlievaj sa len za seba, / aj za blížnych sa modlievaj, / pros za nich, však im pomôcť treba, / i sám ochotne pomáhaj; / modlitbu takú rád vidí / Boh náš, Otec všetkých ľudí.
6. Modlievaj sa v mene Ježiša / za vzrast kráľovstva Božieho, / nech rastie táto lásky ríša, / pros za dar Ducha Svätého, / veď Ježiš je sväté meno, / v Ňom kľakaj každé koleno.
7. Modlievaj sa, ale i pracuj / a snaž sa o to, čo žiadaš, / povinnosti plň, tak dokazuj, / že vieru v Boha v srdci máš. / Modli sa, choď Božou cestou, / práca buď modlitby sestrou.
8. Môj Bože, podľa vôle Tvojej / úprimne sa chcem modlievať; / ráč k modlitbe sa priznať mojej / a vrúcne prosby vyslyšať; / vo všetkom však, drahý Pane, / nech sa Tvoja vôľa stane.

Evanjelium: ***Matúš 22,1-14***

1Ježiš hovoril im zase v podobenstvách: 2Kráľovstvo nebeské je podobné človeku-kráľovi, ktorý vystrojil svadbu svojmu synovi: 3I poslal sluhov, aby povolali pozvaných na svadbu; ale nechceli prísť. 4Poslal zase iných sluhov s odkazom: Povedzte pozvaným: Ajhľa, pripravil som hostinu, voly a kŕmny dobytok som pobil a všetko je hotové; poďte na svadbu! 5Ale oni nedbali a odišli: jeden na svoje pole, iný za svojím obchodom 6a ostatní pochytali jeho sluhov, zhanobili ich a pobili. 7Kráľ sa rozhneval, poslal vojská, zahubil vrahov a ich mesto podpálil. 8Potom povedal sluhom: Svadba je pripravená, ale pozvaní neboli jej hodní; 9preto choďte na rázcestia a koho len nájdete, zavolajte na svadbu! 10A sluhovia vyšli na cesty a pozháňali všetkých, ktorých našli, zlých aj dobrých. I naplnila sa svadobná sieň hodovníkmi. 11Keď potom kráľ vošiel pozrieť sa na hodovníkov a uzrel tam človeka neoblečeného do svadobného rúcha, 12povedal mu: Priateľu, ako si sem vošiel, keď nemáš svadobné rúcho? A on zanemel. 13Vtedy povedal kráľ sluhom: Zviažte mu

nohy i ruky a vyhoďte ho do vonkajšej tmy; tam bude plač a škrípanie zubov. [14]Lebo mnoho je povolaných, ale málo vyvolených.

Slovo nášho Boha zostáva naveky.

Pieseň: ***ES 203- V jedného Boha veríme***

1. V jedného Boha veríme, / Otca vševládneho. / Zem i nebesá Jeho sú, / my dietky sme Jeho. / Čo viditeľné jestvuje / a neviditeľné, / len z Jeho vôle povstalo, / Ním bolo stvorené.
2. Veríme v Krista Ježiša: / Syn jednorodený od Otca od večnosti bol / na spásu nám daný. / Trpel, smrť kríža podstúpil, / v tretí deň z mŕtvych vstal. / Na pravici Otca sedí, / slávu večnú prijal.
3. Veríme v Ducha Svätého, / Oživovateľa, / ktorý svojou božskou mocou / nás k jednote volá. / Veríme vín odpustenie / a z mŕtvych vzkriesenie, / po ňom verných život večný / čaká prisľúbený.

Suspírium: *Milosť vám a pokoj od Boha nášho Otca a Pána Ježiša Krista. Amen.*

Kázňový text: ***Jakub 5,13-20***

[13]Trpí niekto medzi vami? Nech sa modlí! Raduje sa niekto? Nech spieva žalmy! [14]Je niekto medzi vami chorý? Nech si zavolá starších cirkvi a nech sa nad ním modlia, keď ho v Pánovom mene pomažú olejom. [15]A modlitba viery zachráni chorého a Pán ho pozdvihne. A ak sa dopustil hriechov, odpustia sa mu. [16]Vyznávajte si teda navzájom hriechy a modlite sa jeden za druhého, aby ste boli uzdravení. Veľa zmôže účinná modlitba spravodlivého. [17]Eliáš bol človek ako my, ale keď sa horlivo modlil, aby nepršalo, nepršalo na zemi tri roky a šesť mesiacov. [18]A znova sa modlil a nebo dalo dážď a zem vydala svoju úrodu. [19]Bratia moji, keď niekto z vás zblúdi od pravdy a ak ho potom niekto obráti, [20]nech vie, že kto vráti hriešnika z jeho bludnej cesty, zachráni jeho dušu od smrti a zakryje množstvo hriechov.

Kázeň:

Drahí bratia a sestry, milí televízni diváci!

Kežmarčania väčšinou vedia, v akom prostredí a na akej ulici sa nachádza evanjelická fara. Susedí v tesnej blízkosti Základnej školy na ulici Dr. Daniela Fischera. Keď deti prichádzajú ráno do školy, alebo keď z nej popoludní odchádzajú, tak ich častokrát láka zazvoniť na domový zvonček fary a utiecť preč. Kým otvorím dvere a vyjdem vonku, tak pred bránou už nikto nestojí. Keď sa to tak stane pár krát za sebou, tak nakoniec na zvonenie rezignujem a nechodím každú chvíľu otvárať dvere. No neraz sa mi stalo, že pomedzi takéto zvonenia zvonil na fare niekto, kto skutočne potreboval so mnou rozprávať a ja otrávený ustavičným chodením ku dverám, som dotyčnému človeku neotvoril. Ten človek zazvonil iba raz a potom odišiel.

Presne takýmto spôsobom sa správame niekedy aj my kresťania, keď prichádzame k Pánu Bohu a modlíme sa. Niečo Mu predkladáme na modlitbe, ale nečakáme na Jeho odpoveď. Utekáme preč a na druhý deň už pomaly ani nevieme, o čo sme prosili. Kto sa však úprimne modlí, tak ten trpezlivo čaká pri dverách, pretože verí, že sa jedného dňa otvoria. Takéto čakanie je aj osobnou skúškou trpezlivosti našej viery, ale aj skúškou toho, ako vážne berieme vo svojom živote modlitbu. Práve na našom modlitebnom živote sa ukazuje, v akého Boha veríme. To znamená či veríme v živého Boha, ktorý naše modlitby počuje, alebo v Boha neosobného, ktorému niečo predostrieme, ale vzápätí od Neho utekáme a ani neveríme, že by to naplnil.

Pán Boh používa modlitbu, aby nás postupne formoval a spôsobil v našom živote zmenu, ktorá by nás viedla k novému duchovnému rastu. Tak ako hrnčiar rukou tvaruje hlinu, tak Boh používa modlitbu, aby nás pretvoril na obraz Ježiša Krista. To znamená, že človek najprv spoznáva seba samého, uvedomuje si svoje možnosti, spoznáva svoje hriechy, a tak prijíma ponuku Božej milosti. To všetko človeka vedie k zmene. Ak sa chceme podobať Kristovi, tak Ho musíme najprv poznať. Najlepšie sa to dá, keď vstúpime s Ním do osobného vzťahu, ktorý sa buduje práve prostredníctvom modlitby a čítaním Božieho slova. Vtedy nie my Jemu ale Boh nám kladie otázky, a tak cez modlitbu odkrýva oblasti nášho života, ktoré potrebujú opravu, zmenu, alebo radikálny chirurgický rez. To je spôsob, ako do nášho života preniká Božie svetlo. Krásne to vyznal aj žalmista: *„Veď u Teba je prameň života. V Tvojom svetle uvidíme svetlo (Ž 36,10).“*

Jakub v celom svojom liste sa dotýka témy viery a skutkov, no uvedomuje si však, že ak má viera človeka rásť a upevňovať sa v jeho živote, a ak máme prinášať bohaté ovocie skutkov, tak k tomu je potrebná modlitba. A preto aj záver svojho listu venuje tejto téme.

Téma dnešnej 20. nedele po Sv. Trojici je: Stratená príležitosť. Kedy človek stráca ponúknutú príležitosť? Keď ju vôbec nevidí, keď žije v tme, ako žili všetci tí, ktorí boli pozvaní na svadbu kráľovského syna. Všetci premárnili príležitosť a to kvôli tomu lebo nevideli, respektíve neboli v modlitebnom kontakte so svojím Bohom, a tak nemohli ani vidieť, čo sa im ponúka účasťou na svadbe kráľovského syna. Ak človek stratí kontakt so svojím Bohom, ktorý pestujeme práve cez modlitbu, tak vtedy nevidíme to, čo nám Pán Boh ponúka. A preto je dôležité byť v ustavičnom kontakte s Bohom na modlitbe, aby sme videli vo svojom živote príležitosti. V súvislosti s naším textom nás modlitba vedie k vyznaniu hriechov, príhovoru za druhých a k spravodlivému životu.

1. Modlitba ako vyznanie hriechov. Ak človek nechce žiť v tme hriechu, tak je potrebné hriech prostredníctvom Božieho slova ako zrkadla spoznať a potom pred Bohom vyznať. Boh sa nás dotýka cez svoje slovo a jasne nám poukazuje na to, čo je potrebné z nášho života odstrániť. Ako dôsledok Božieho dotyku do ľudského života je vyznanie hriechov. Túto skutočnosť veľmi krásne môžeme vnímať aj v podobenstve o márnotratnom synovi, ktorý keď bol na dne vstúpil do seba, spoznal svoju biedu a vyznal ju ako pred Bohom, tak rovnako aj pred svojím otcom. Vyznanie hriechov a uvedomenie si svojej biedy, to je začiatok novej cesty, ktorá vedie ku Kristovi, ku svetlu.

Jakub nám do tejto situácie vyznávania hriechov dáva veľmi dobrú radu: *„Vyznávajte si teda navzájom hriechy a modlite sa jeden za druhého, aby ste boli uzdravení."* Týmito slovami nám chce povedať, že je dobré, keď človek má niekoho, komu sa môže v dôvere zveriť a s kým môže spoločne znášať toto bremeno. Veď sám apoštol Pavel nám hovorí: *„Jedni druhých bremená znášajte, a tak naplníte zákon Kristov (G 6,2)."* V takomto čase človek potrebuje vedľa seba veriaceho priateľa, ktorý spolu s nami ponesie na modlitbách bremeno nášho hriechu. V našej cirkvi však nie sme naučení, aby sme svoje hriechy vyznávali pred niekým. A apoštol Ján nám však hovorí: *„Ale ak vyznávame svoje hriechy, on je verný a spravodlivý: Odpustí nám hriechy a očistí nás od všetkej neprávosti (1J 1,9)."*

V živote človeka sa môže stať i ten problém, že vo svojom okolí ani nemáme takého blízkeho človeka, pred ktorým by sme sa dokázali otvoriť a porozprávali mu o svojich bolestiach, zápasoch, prehrách, či rôznych pohromách. Jednoducho povedané: Vyspovedali sa mu! A tak veľa ľudí žije spôsobom, že ich hriech zráža čím ďalej tým viacej ku dnu, pretože o ňom nehovoria. Hoci s ním bojujú a súkromne ho vo svojich modlitbách vyznávajú, vnútorne istotu Božieho odpustenia nemajú. S najbližšími ľuďmi sa dokážu rozprávať na rôzne témy, ale téma ich osobného hriechu je pre nich tabu. Človek si častokrát pritom ticho povie: Čo by si pomyslel o mne môj dobrý kamarát, keby som pred ním vyznal svoje hriechy? Ako by sa asi na mňa pozeral? Ale iba vzájomné vyznávanie si hriechov nás oslobodzuje a uzdravuje. Nie nadarmo nám Jakub hovorí: *„Vyznávajte si teda navzájom hriechy a modlite sa jeden za druhého, aby ste boli uzdravení."* To je spôsob, ako vniesť svetlo do tmy svojho života, ako sa priblížiť k Bohu a nepremárniť príležitosť.

2. Modlitba ako príhovor za niekoho. Keďže sme boli stvorení, aby sme mali spoločenstvo s Bohom i s človekom, tak Pán Boh vo svojom stvorení to zariadil tak, že pre svoj duchovný život potrebujeme jeden druhého. Sólové kresťanstvo je falošné kresťanstvo. Iba v spoločenstve môže človek duchovne rásť a rozvíjať sa. Také spoločenstvo si potom všíma potreby svojho člena a vníma, čím všetkým prechádza a ako by mu mohli pomôcť.

Jednou z pomocí pre človeka je aj príhovorná modlitba, ktorá sa nemusí uskutočňovať len v chráme, ako to máme zaužívané po oznamoch v našej cirkvi, že sa modlíme za rôzne rodiny či jednotlivcov v rôznych situáciách života. Modliť sa jeden za druhého – znamená mať o toho človeka záujem a preukazovať mu i takýmto spôsobom pomoc. Príhovorná modlitba sa však nevzťahuje len na obdobie, keď do nášho života zavíta choroba, alebo nejaký iný vážny problém. Jakub nám hovorí: *„Modlite sa jeden za druhého, aby ste boli uzdravení."* Keďže cirkev tvorí telo Kristovo a všetci tí, ktorí boli pokrstení, sú zaštepení do tohto vínneho kmeňa, tak našou povinnosťou je, aby sme sa navzájom o seba starali. Modlitba je jeden zo spôsobov ako sa postarať o môjho brata či sestru v Ježišovi Kristovi.

Koľkí z vás ste už niekedy niekoho požiadali, aby sa konkrétne za vás modlil. Apoštol Pavel sa nebál vo svojich listoch napísať túto žiadosť a na mnohých miestach čítame slová: *„Modlite sa za nás (1Tes 5,25)."* Keď si veriaci ľudia budú nápomocní príhovornými modlitbami, tak to prinesie nielen pre nich osobne veľký prospech, ale pre celú Cirkev Ježiša Krista.

No dôležité je, aby sme do svojich modlitieb zahŕňali aj chorých ľudí. Jakub do takýchto situácií nám radí: *„Je niekto medzi vami chorý? Nech si zavolá starších cirkvi a nech sa nad ním modlia, keď ho v Pánovom mene pomažú olejom."* Čo má týmito slovami Jakub na mysli? Opäť ide o vzájomnú službu o spoločné nesenie bremena. Ale všimnime si jednu dôležitú vec. Iniciatíva vychádza od chorého. Častokrát počujeme, ako si niekto začne sťažovať, že ho v nemoci nikto nenavštívil, že ho nikto neprišiel ani len povzbudiť, že sa za neho nikto nemodlil. Niekedy to býva vyčítané i nám farárom. Ale Jakub nám hovorí: Požiadal o to dotyčný človek? Človek niekedy trpí sám preto, lebo svoju bolesť nevie dať zreteľne najavo a jeho hrdosť mu to častokrát nedovolí, pretože takáto prosba si vyžaduje pokorné srdce. Naučme sa zrozumiteľne a s pokorou požiadať o to, čo potrebujeme – to znamená, nebojme sa požiadať aj o príhovorné modlitby.

3. Modlitba spravodlivého. V prečítanom texte nám Jakub ďalej zdôrazňuje: *„Veľa zmôže účinná modlitba spravodlivého."* Čo tým chce Jakub povedať? Modlitba má byť predkladaná pred Boha s hlbokým vnútorným nasadením viery. To neznamená, že taká modlitba má byť dlhá. Sám Pán Ježiš nás varuje pred mnohovravnou modlitbou, keď hovorí: *„Pri modlitbe nehovorte priveľa ako pohania, ktorí si myslia, že budú vypočutí pre svoju mnohovravnosť (Mt 6,7)."* V Biblii máme veľa príkladov krátkych a pritom veľmi jednoduchých zvolaní – modlitieb. No pri každom a jednom záležalo na tom, v akom stave sa nachádzalo srdce človeka, ktoré predstupovalo pred Boha a predkladalo mu svoje prosby či vzdychy. Takúto krátku modlitbu poznáme i z podobenstva o farizejovi a publikánovi, ktorý zvolal piatimi slovami: *„Bože, buď milostivý mne hriešnemu (Lk 18,13)."* a Pán Ježiš práve o ňom hovorí, že odišiel domov omilostený.

Ak nám Jakub hovorí, že modlitba spravodlivého bude vypočutá, tak si položme otázku: Kto môže byť spravodlivý. Spravodlivý je ten, kto v zrkadle Božieho zákona si uvedomuje svoj hriech a vyznáva ho pred Bohom. Spravodlivý je ten, kto prijal skrze Ježiša Krista Božiu spravodlivosť. Spravodlivý je ten, kto chce žiť v súlade s Božou

vôľou. Preto keď sa modlíme skúmajme, či pred Bohom nezakrývame nejaký hriech. To znamená, že najprv vyznávajme svoje hriechy, najprv sa posväťme a až potom sa modlime za uzdravenie druhých. Bez osobného posvätenia je márne niečo žiadať od Boha v modlitbe.

Dnešný kázňový text nám poukázal na tri dôležité skutočnosti, že vyznávať svoje hriechy máme nielen v súkromí – vo svojej komôrke, ale že ich máme vyznávať aj jeden pred druhým. Takto si navzájom slúžime a zároveň nás to vedie k väčšej zodpovednosti za svoj život i život našich blížnych. Tou druhou vecou, na ktorú Jakub poukázal je, že ako kresťania sa máme prihovárať vo svojich modlitbách jeden za druhého, pretože sme súčasťou jednej cirkvi, jedného tela, ktorého hlavou je Ježiš Kristus. A nakoniec Jakub poukázal i na to, že ak má byť naša modlitba vypočutá, tak je potrebné, aby bola vyslovená človekom, ktorého Boh vidí ako spravodlivého. Očisťovanie sa z hriechu teda zostáva základnou podmienkou pre modlitebníka, ktorý predstupuje pred Boha.

Páter Pio raz povedal: Štúdiom kníh, človek hľadá Boha, no v modlitbe Ho nachádza. Prajem vám, aby sme nielen hľadali Boha, ale v živote ho aj nachádzali práve v modlitbe, cez ktorú vyznávame svoje hriechy, prihovárame sa za niekoho chorého a zároveň túžime žiť spravodlivým životom, pretože veľa zmôže účinná modlitba spravodlivého. Amen.

Modlitba:

Milostivý Bože, ďakujeme Ti, že si sa nad nami zmiloval vo svojom Synovi Ježišovi Kristovi, ktorého si neváhal obetovať na dreve golgotského kríža. I v tejto chvíli, keď predstupujeme pred Teba a vyznávame Ti všetky svoje hriechy a nedostatky i všetku svoju biedu, ktorá spôsobuje v našom živote tmu, sme vďační za Tvoje milosrdenstvo. Ďakujeme Ti však, že do tejto tmy nám zasvietilo svetlo Ježiša Krista, vďaka ktorému náš život môže byť zachránený a presvetlený a my tak v moci Tvojho Ducha Svätého môžeme žiť spravodlivým životom. Daj nám silu a múdrosť k tomu, aby sme si dokázali navzájom vyznávať svoje hriechy, modlili sa jeden za druhého, a tak prežívali rôzne uzdravenia kríz a vzťahov. Nedaj nám zabúdať na chorých a nemocných. I v tejto chvíli, keď zúri okolo nás epidémia koronavírusu a mnohí ľudia sú infikovaní a nachádzajú sa v zlom stave, prosíme za nich, aby si ich uzdravil a opäť vrátil k svojim rodinám, na pracovisko i do spoločenstva cirkvi. Uvedomujeme si, ako sme ľahko zraniteľní a nedokážeme si sami v zložitých situáciách pomôcť, preto i tento stav, kedy ľudí zachvacuje úzkosť a strach, vkladáme do Tvojich svätých rúk, ktorý máš moc zvíťaziť nad čímkoľvek. Prosíme aj za všetkých zdravotníkov, aby si im dával dostatok sily, múdrosti, lásky a trpezlivosti s pacientmi v tak náročnej službe a skúške ako je práve táto. Vypočuj nás, keď spoločne k Tebe voláme:

Otče náš, ktorý si v nebesiach!

Posväť sa meno Tvoje! Príď kráľovstvo Tvoje! Buď vôľa Tvoja ako v nebi, tak i na zemi! Chlieb náš každodenný daj nám dnes! A odpusť nám viny naše, ako aj my odpúšťame vinníkom svojim! I neuveď nás do pokušenia! Ale zbav nás zlého! Lebo Tvoje je kráľovstvo i moc i sláva naveky.

Sláva Bohu: Otcu i Synu i Duchu Svätému, ako bola na počiatku, i teraz, i vždycky i na veky vekov. Amen.

Požehnanie:

Boh nádeje nech vás naplní všetkou radosťou a pokojom vo viere, aby ste sa mocou Ducha Svätého rozhojňovali v nádeji. Amen.

Pieseň: ***ES 311 – Ó, Pane, počuj*** *(melódia: Ó, Pane drahý)*

1. Ó Pane, počuj modlitbu tichú, / ktorú Ti každý deň predkladám. / Zvádza ma diabol do sietí hriechu, / obdar ma silou, nech vytrvám. / Zmiluj sa, Pane, krehká je duša, / ach, Ty ma poznáš, biedny som tvor. / Preto znie k Tebe modlitba vrúca: / Ty v mdlobách mojich vždy pri mne stoj.
2. Len Tebe, Kriste, chcem verne slúžiť, / smelo Ťa vyznať odvahu mať, / v živote celom po Tebe túžiť, / záchranu v Tebe stále hľadať, / zmocňuj ma, Pane, sám Duchom svojím, / v živote nikdy neopúšťaj, / kým spočiniem tam pri spásy zdroji, / kde pripravil si nám večný raj.

Nech vás Pán Boh sprevádza i v ďalších dňoch vášho života.
Zo srdca praje váš zborový farár Roman Porubän.

Srdečne sa chcem poďakovať všetkým, ktorí i počas tohto obdobia budú pamätať na to,
že Cirkevný zbor nebude mať žiadne príjmy z ofier a milodarov,
a tak svoj milodar pošlú na účet cirkevného zboru.

IBAN: SK10 1100 0000 0029 2082 7464

do správy pre prijímateľa napíšte: **Milodar**